

REPERTOIRET

I den senere tid har filmrepertoiret været næsten overvældende godt. „Sansernes rus“, „La Strada“, „Den store manøvre“, „Dronningens musketerer“, De farlige år“, „Kærlighedens veje“, „Pigen og hyacinten“ etc. Og der kan yderligere ventes mange interessante europæiske film hertil.

Det er nærliggende at sætte dette i forbindelse med den amerikanske blokade. Lad os da straks understrege, at vi ikke ønsker at se den amerikanske film bandlyst i Danmark, og at vi allerhøjest til dels deler den gængse foragt for Hollywood. I fyrrerne (og i filmens tidligere årtier) var der ikke noget rimeligt forhold mellem antallet af gode amerikanske film og det almindelige syn på Hollywood — andre hensyn end kritisk-æstetiske (politiske, europapatriotiske) spillede ofte ind, når Hollywood blev lagt for had. Ofte blev Hollywood uden videre identificeret med strømmen af konventionelt drejede underholdningsfilm, og man nævnte f. eks. hyppigere „Borte med Blæsten“ end „Tobaksvejen“. En lang række udmærkede problemfilm blev iscenesat i fyrrernes USA, der også flere gange skabte det filmpoetisk fremragende.

Det må indrømmes, at nogle af de gamle flokler om Hollywood er blevet til sandhed i halvtredserne. I Japan og Europa sker der for tiden meget mere end i USA. Svensk, finsk, polsk, russisk, fransk, italiensk, spansk og græsk film synes enten at være i fuld vigør eller i fremdrift, og den amerikanske blokade kan siges at være indtruffet på et for repertoiret som helhed heldigt tidspunkt.

Men lad os derfor ikke gå over gevind og sige, at vi kan undvære den amerikanske film. „Marty“ har i den senere tid været med til at pynte på repertoiret, og det er kedeligt, at vi ikke kan se f. eks. „Carmen Jones“, „The Night of the Hunter“ og „Seven Brides for Seven Brothers“. Idealet ville være en kritisk import af amerikansk film kombineret med den store interesse for europæisk film, som nu præger udlejningen.

NOTER

I oktobernummeret af »Biografägaren«, »Biografbladet«s sidestykke i Sverige, citeres på lederpladsen en artikel af *Bengt Idestam-Almquist*, omhandlende Gävles amtsøvrigheds beskæftning af filmklubber. I den citerede artikel hedder det bl. a.:

»I alle lande med krav på at være hvad vi

kalder kulturnationer, er der for længe siden oprettet kunstmuseer, offentlige biblioteker, nationalteatre osv., institutioner, som i reglen ikke kan bære sig selv økonomisk, men må have tilskud under en eller anden form for at eksistere.

Hvorfor får de disse tilskud? Fordi kulturnationerne er kommet til den erkendelse, at det er vigtigt for folkets åndelige sundhed — og dermed dets eksistens — at borgerne får lejlighed til (for små penge) at se god kunst, læse gode bøger, se godt teater osv.

Filmen er et nyt kunst- og kulturområde, men med et større publikum end noget andet og med en væsentlig indflydelse på individernes åndelige liv. I de fleste kulturlande har man indset, at det er mindst lige så vigtigt, at folk (billigt) får mulighed for at se gode film som at de ser f. eks. god kunst eller godt teater.«

Det er glædeligt at se, at det dygtigt redigerede svenske brancheblad i en kommentar varmt tilslutter sig Idestam-Almquists polemik mod øvrigheden i Gävle.

★

Indextilføjelser og -rettelser: *Karl Roos* iscenesatte foruden de i Filmindex XIII nævnte film følgende to reklamefilm: EN DYNEKUR, 1943, produceret hos Nordisk Films Teknik for Dansk Reklamebureau, fotograferet af *Verner Jensen*, med *Ib Schönberg* — og DER ER KUR FOR ALT, 1943, samme produktion og fotograf.

I Filmindex III (*Theodor Christensen*) nævntes ALFA og AQUA — de har nu henholdsvis fået titlerne DEN STORE FLÅDE og VAND FRA EUFRAT.

Det Godes sejr. (»Cinema Nuovo«).